

13 Miodówka gruszowa plamista (*Cacopsylla pyri* L.)

13.1 Systematyka:

Rząd - pluskwiaki równoskrzydłe (*Homoptera*),
Rodzina - miodówkowate (*Psyllidae*)

13.2 Biologia i krótki opis szkodnika:

Zimują owady dorosłe na gruszach. Na przedwiośniu (luty, marzec) i wiosną samice składają jaja na pędy zdrewniałe, później na rozwijające się pąki i liście. Larwy wylęgają się w okresie pęknięcia pąków, najintensywniej tuż przed i w czasie kwitnienia grusz. Około połowy maja pojawiają się pierwsze imagines form letnich. Samice składają jaja przez około 6 tygodni, na najmłodsze liście niezdrewniałych pędów (nawet 1000 sztuk jedna). Najwięcej larw wylęga się na przełomie drugiej i trzeciej dekady czerwca. W lipcu i sierpniu rozwijają się jeszcze dwa pokolenia miodówki. Owady dorosłe długości 3,0-3,5 mm o daszkowato ułożonych błoniastych skrzydłach i zmiennym zabarwieniu ciała, latem jasnym, zielono-beżowym, zimą ciemnym, prawie czarnym. Jaja owalne (wielkości 0,3 mm x 0,12 mm), początkowo jasnożółte, później pomarańczowe. Larwy płaskie z wyraźnymi płytkami skrzydłowymi, przechodzą 5 stadiów rozwojowych. Po wylęgnięciu larwy są podługne, żółto-pomarańczowe, niewiele większe od jaj. Larwy stadiów IV i V są dobrze widoczne „gołym okiem”. Larwy IV stadium są prawie okrągłe, brunatne, V - podługne zielono-brązowe lub czerwono-brązowe.

13.3 Opis uszkodzeń (zdjęcia):

Żerujące larwy wysysają soki z komórek i wydzielają tzw. „rosę miodową”, która pokrywa liście, owoce i pędy a na niej rozwija się czarny nalot grzybów sadzakowych. Powoduje to osłabienie rozwoju drzew, opadanie pąków kwiatowych i zawiązków owocowych, słabe zawiązywanie pąków na rok następny, przedwczesne opadanie liści, przemarzanie i zamieranie drzew oraz całkowitą utratę wartości handlowej owoców. Owady dorosłe są wektorem choroby fitoplazmatycznej zamierania grusz.

13.4 Metodyka wykonania obserwacji:

W okresie bezlistnym (skala BBCH 00), zależnie od przebiegu zimy, w lutym, w marcu lub w kwietniu, po 3-4 dniowym ociepleniu, strząsać owady na płachtę entomologiczną z 35 losowo wybranych drzew (po 1 gałęzi z drzewa) i liczyć dorosłe miodówki.

Kilka dni przed spodziewanym kwitnieniem grusz (skala BBCH 57), przejrzeć z każdej odmiany po 100 gałązek z pąkami kwiatowymi (długości 20 cm, pobranych losowo po 1 z drzewa) i policzyć gałązki z jajami i larwami szkodnika.

W maju, pod koniec opadania płatków kwiatowych (skala BBCH 67), przejrzeć z każdej odmiany po 50 rozet kwiatowo-liściowych oraz po 50 najmłodszych pędów (długości 20 cm każdy), pobranych losowo po 1 z drzewa, i policzyć rozety i pędy z jajami i larwami szkodnika.

W czerwcu, pod koniec II dekady (skala BBCH 74), przejrzeć z każdej odmiany po 100 najmłodszych pędów (długości 20 cm każdy), pobranych losowo po 1 z drzewa, i policzyć pędy z jajami i larwami szkodnika.

13.5 Progi szkodliwości i terminy zabiegów:

Okres bezlistny (skala BBCH 00) – ponad 15 dorosłych miodówek strząśniętych z 35 gałęzi. Przy nieznacznym przekroczeniu progu szkodliwości sprawdzić liczebność jaj i larw szkodnika przed kwitnieniem grusz (skala BBCH 57) i ewentualnie wtedy go zwalczać (skala BBCH 59). Przy 4-5 krotnym przekroczeniu progu szkodliwości wykonać zabieg nie później niż na początku kwietnia (skala BBCH 00 07).

Przed kwitnieniem grusz (skala BBCH 57) – obecność jaj i larw na ponad 10 pędach. Zabieg wykonać w fazie białego pąka kwiatowego (skala BBCH 59) przestrzegając okresu prewencji dla pszczoł.

Po kwitnieniu grusz, maj - czerwiec (skala BBCH 67 i 74) – obecność jaj i larw na 10-20 rozetach i pędach. Zabiegi wykonać tuż po opadnięciu płatków kwiatowych (skala BBCH 69), a następnie na przełomie II i III dekady czerwca (skala BBCH 74). W przypadkach koniecznych zabieg powtórzyć po 7-10 dniach (skala BBCH 75).

Optymalny termin określenia szkód i wartości strat: skala BBCH 87.